

Juni 2026

Nieuwsbrief Tuinvereniging 't Pink

Groene vingers sinds 1937

In deze nieuwsbrief:

- ❖ Werkdagen - met oproep!
- ❖ Het telen van aardappelen
- ❖ Peulgewassen
- ❖ Moestuinweetjes
- ❖ Tuinieren met baby
- ❖ Bye bye boot

Werkdagen

Ongeveer drie keer per jaar is er een werkmiddag/-ochtend. Als leden pakken we gezamenlijk klussen aan. Bijvoorbeeld bij de entree van ons park of bij de schuren. Het meedoen aan de werkdagen is verplicht. Ieder lid van onze vereniging moet minimaal twee keer per jaar meewerken, alleen samen kunnen we ons park netjes houden. De werkdagen zijn altijd heel gezellig. Met een groepje zijn de klussen meestal snel geklaard.

Op 11 april was de eerste werkdag van dit jaar. Er is hard gewerkt om het groen vóór ons park weer netter te maken. Een deel van de composthoop is opgeruimd en de berenklaauw is aangepakt. Die groeit daar volop en is nu voor een deel weer teruggedrongen. Ook is de bijenplek achterin het park opgeruimd en is er afval afgevoerd naar het grofvuil. Dankzij het klusteam zijn de kruiwagens weer voorzien van de nodige zijwieltjes.

Het was een gezellige ochtend en er waren flink veel leden aanwezig om samen de handen uit de mouwen te steken.

Op onderstaande foto's een impressie van de werkochtend.

Judith Gerritsen heeft de organisatie van de werkdagen voor dit jaar op zich genomen.

De volgende werkdagen zijn gepland op:

- Zaterdag 20 juni (aansluitend een high tea)
- Zondag 20 september

!!!OPROEP!!!OPROEP!!!

Los van de werkdag zijn er nog genoeg klussen te doen. Omdat het bijzonder groeizaam weer is, zijn er een aantal klussen die wat extra man-/vrouwkracht vragen. Bij deze de oproep om een kwartier van je tijd te nemen voor de extra klussen.

Het gaat om het volgende:

- Border op het pleintje bij de eerste schuur schoonmaken
- Border langs het hek bij de ingang schoonmaken
- Verwijderen zaailingen berenklauw bij het grasveldje bij de ingang (neem veiligheidsmaatregelen: handschoenen, lange mouwen)
- Verwijderen onkruid rond de kas
- Schoonmaken omgeving tweede schuur, achterin het park

We zijn met 50 leden. Als iedereen een kwartiertje wat doet, zou het moeten lukken om het park netjes te houden. We hebben dan 12,5 uur samen. In die tijd kun je heel wat doen!

Heb je een kwartiertje over, maar geen idee welke klus je kan aanpakken? Op het raam van de voorste schuur hangt een lijst met klussen.

Op onderstaande foto's verschillende leden in actie buiten de werkdag om.

Het telen van aardappelen

Al in het vroege voorjaar zijn de eerste pootaardappelen de grond in gegaan. Het frisse lichtgroene loof van de plant komt al op vele tuinen boven de grond. We zullen nog even geduld moeten hebben, maar dat magische moment gaat komen, wanneer het zogenaamde schatgraven kan beginnen!

Behalve dat je aardappelen in de aarde kunt poten, kun je ze ook óp de aarde leggen en onder een dikke laag hooi of stro kweken. De pionier in moestuinland, Ruth Stout, deed dit op deze manier. Deze methode maakt dat je niet hoeft te spitten en je makkelijk kunt oogsten. Misschien is je opgevallen, dat er op enkele tuinen een constructie van gaas staat die voorzien is van stro of hooi. Op een laag stro of hooi worden een aantal pootaardappelen gelegd en weer afgedekt met stro of hooi en of aarde. Dit herhaalt zich een aantal keer, totdat de bovenkant van de constructie bereikt is. Op deze wijze wordt op een relatief klein oppervlak optimaal gebruik gemaakt van de ruimte door de hoogte in te gaan. Maar behalve dit voordeel is het vooral een leuk experiment en zijn we benieuwd wat het voor opbrengst zal opleveren!

Meer bekend is het kweken van aardappelen in containers, potten of zakken. Bij gebrek aan ruimte is dit een leuk alternatief om aardappelen te kweken. Bij de start breng je 1/3 deel potgrond aan, waarin je de aardappelen poot. Elke keer als de plant gegroeid is (ca. 10 cm) voeg je nieuwe potgrond toe. Dit doe je totdat de bovenkant van de container bereikt is. Vergeet geen afwateringsgaten aan te brengen aan de onderkant van de container anders bestaat de kans dat de aardappelen wegrotten.

Je kunt aardappelen natuurlijk ook 'gewoon' in de grond laten uitgroeien. We gebruiken op de tuinen speciale pootaardappelen en geen consumptieaardappelen, om te voorkomen dat er ziektes in de grond terechtkomen. Bewaar het label van je pootaardappelen, hier kan op gecontroleerd worden.

Peulgewassen

Op onze tuinen zijn peulgewassen populair. Daarom speciale aandacht voor deze gewassen.

Bonen

Als we het hebben over bonen bedoelen we in de volksmond vaak sperziebonen (slabonen) of snijbonen. Officieel behoren deze tot de grote groep van de peulvruchten. Columbus bracht deze gewassen van zijn reizen mee naar Nederland. Om te kunnen groeien, hebben ze een goed opgewarmde en niet te natte bodem nodig. Je “legt” de bonen dan ook niet eerder dan half mei. Je kunt de planten onderverdelen in stok- en stamslabonen. De stokbonen groeien (zoals de naam het al zegt) langs stokken, waarbij de plant zich als het ware een weg omhoog slingert. Stamslabonen groeien als kleine struikjes bij de grond en hebben dus geen klimconstructie nodig. Dan zijn er ook nog droogbonen. Het groene omhulsel wordt niet opgegeten, maar de bonen worden gedroogd en zijn lang houdbaar (kidneybonen, bruinen bonen). Ook deze zijn warmte minnend en klimmen langs stokken. Minder bekend is de sojaboon (edamame). Het groeit als struikje en houdt ook van hoge temperaturen.

stokboon Blauhilde

droogbonen

Erwten en peulen

Erwten en peulen (ook peulvruchten) kun je al veel eerder in het seizoen kweken (buiten maart/april). Zij gedijen juist goed bij een wat koeler klimaat. Deze oude gewassen kennen een zeer lange geschiedenis. De peul en erwt zijn verwant aan elkaar. De peul is de vrucht (omhulsel) en de erwt is het zaadje. Bij peultjes eet je de peul wanneer de zaadjes nog klein zijn. Zijn de zaadjes groter, dan worden zij als erwten gegeten. Je kunt hierbij denken aan doperwten en kapucijners. Een tussenvorm zijn de sugarsnaps (suikererwten), waarbij je zowel peul als erwt eet! Erwten en peulen hebben om te klimmen niet te grofmazig gaas nodig. Zij kunnen niet klimmen langs stokken. Zaai deze gewassen bij voorkeur binnen voor (februari) en plant ze later in de tuin, zodat muizen en vogels minder kans krijgen de bonen op te graven en op te eten. Ook is het aan te raden de vruchten (na de bloei) tegen vogelvraat te beschermen middels netten. De duiven zijn er namelijk gek op! Met een beetje geluk kun je al vanaf begin juni oogsten. Het voordeel van een vroege teelt is ook, dat er nog een vervolgteelt mogelijk is.

Ook een klassieker die het goed doet in het Nederlandse klimaat en weinig eisen stelt aan de bodem is de tuinboon. Dit gewas kan ook al vroeg in het voorjaar geteeld worden. Ook kan je bepaalde soorten (Aguadulce) in de herfst zaaien, zodat er in het vroege voorjaar geogst kan worden. Er is voor tuinbonen geen klimondersteuning nodig.

peultjes

sugarsnaps

doperwten

Klimconstructies

Op onze tuinen zijn verschillende voorbeelden te zien van stokken, bogen en andere klimconstructies. Na de wintermaanden zie je ze op veel tuinen weer staan.

Moestuinweetjes

In elke nieuwsbrief zetten we een paar planten in het zonnetje. Deze keer drie planten met een dier in hun naam: het paard, de wolf en de beer. De planten worden alledrie als onkruid gezien. Uitrukken is het devies. We vinden het leuk om wat dieper te duiken in wat er over deze planten bekend is en zo misschien anders naar de planten te gaan kijken.

Paardenbloem

De paardenbloem (*taraxacum officinale*) wordt door veel tuiniers als ongewenst gezien op hun tuinen. De plant heeft diepe penwortels en wijduitstaande bladen die veel ruimte innemen. De verspreiding via de pluizenbollen gaat razendsnel. Voor je het weet, staat je tuin er vol mee. Dat wil je niet, is de gedachte. In onze eigen appgroep stond laatst een oproep om deze planten vooral te verwijderen. Je kunt ook anders naar de paardenbloem kijken.

De paardenbloem is een decoratieve plant. Als hij in bloei staat, heeft hij een mooie gele bloem die uit allemaal kleine blaadjes bestaat. Als hij is uitgebloeid, ziet hij er uit als een prachtige witte pluizenbol met aan het uiteinde van elke pluus een zaadje. Als je ertegen blaast, vliegen ze de lucht in om zich zo te verspreiden.

Paardenbloemen hebben geen bestuivers nodig. Zij planten zich ongeslachtelijk voort via de zaden. Toch zijn paardenbloemen bij insecten populair vanwege de nectar en het stuifmeel. Ook bij mensen kan de paardenbloem populair zijn, want de plant heeft vele goede eigenschappen. Je kunt paardenbloemen eten. De bloemen bijvoorbeeld, ze smaken licht zoetig en je kunt ze gebruiken in salades. Dat staat nog fleurig ook! De wortels, blaadjes en bloemen hebben verschillende geneeskrachtige

werkingen. In de Hortus van Friesland heeft deze plant een aparte plek bij de geneeskrachtige kruiden. Goed voor de lever, staat erbij aangegeven (zie foto).

Paardenbloemen komen voor op alle continenten. In Nederland komen meer dan 250 soorten paardenbloemen voor. Door intensief agrarisch landgebruik zijn veel soorten paardenbloemen achteruitgegaan en worden ze bedreigd of zijn ze uitgestorven. Dit is funest voor de biodiversiteit. Daarom is er sinds een paar jaar een Nationale Dag van de paardenbloem, de laatste zondag van april, om deze bijzondere plant extra in het zonnetje te zetten.

Wolfspoot

De plant dankt zijn naam wolfspoot (*lycopus europaeus*, lykos=wolf, pous=poot) aan de vorm van het blad, die op de afdruk van een wolfspoot lijkt.

Deze plant lijkt op een dovenetel, maar is dat niet. Het is een inheemse plant die van nature langs sloten, plassen en in natte graslanden voorkomt. Hij hoort dus ook thuis op onze landjes. Vandaar dat deze plant spontaan in je tuin kan opkomen. Onkruid, kun je denken, maar voor insecten is deze plant waardevol. Langs de oever kun je hem dus best laten

staan.

De plant heeft ook nut voor ons. Je kunt van deze plant een kruidenthee maken en je kunt hem als verfplant gebruiken.

Berenklauw

Op onze laatste werkdag zijn verschillende mensen er druk mee geweest: het uitsteken van de zaailingen van de berenklauw. Deze heeft zich op het terrein vóór ons park enorm uitgezaaid en is ook op verschillende tuinen te vinden.

Het gaat hier om de reuzenberenklauw (*heracleum mantegazzianum*). Daarnaast komt ook de gewone berenklauw voor. Deze hoort van nature in Nederland thuis en is niet giftig. Maar de reuzenberenklauw is dat wel en dat kan gevaren opleveren voor mens en (huis)dier. Contact met het sap van deze plant is gevaarlijk, het kan ernstige brandblaren veroorzaken. Daarom kun je bij de gemeente Zaanstad via de website een melding maken als een berenklauw voorkomt op openbaar terrein waar inwoners met de berenklauw in aanraking kunnen komen. Omdat ons terrein afgelegen ligt, zal de gemeente er niet snel werk van maken om de planten hier te verwijderen. Dus doen we het zelf, met de nodige voorzorgsmaatregelen.

De reuzenberenklauw komt oorspronkelijk uit de Kaukasus en is als tuinplant in Europa geïntroduceerd. Het is een schermbloemige, decoratieve plant. De reuzenberenklauw kan ongeveer 4 meter hoog worden en drukt daardoor alle andere planten weg. Vanwege de schadelijkheid van de plant is deze sinds 2017 opgenomen op de lijst van invasieve uitheemse soorten die zorgwekkend zijn voor de Europese Unie. Handel in de plant is verboden en de lidstaten van de EU moeten de plant bestrijden. Vandaar dat in Nederland alle gemeenten dit ook doen.

We kunnen er kort over zijn. Haal de plant weg zodra je hem ziet, door hem in zijn geheel uit te steken. Doe dat in het voorjaar, voor de bloei. Bescherm huid en ogen tegen het sap. Gooi de plant niet op de composthoop, maar voer hem af.

Tuinieren met baby

Je kunt niet vroeg genoeg beginnen met kinderen vertrouwd te maken met het moestuinieren. Ook hier is jong geleerd oud gedaan.

Bye bye boot

Na jaren praktisch werkloos in de schuur gelegen te hebben, is de boot van onze vereniging onlangs verkocht. Op een mooie zondagmiddag vertelt Ab Geldof, bestuurslid van onze vereniging, hoe dit is gegaan. We zitten gezellig op de stukken boomstronk bij de achterste schuur met uitzicht over het water.

De boot draagt de naam Jan Metgezel, dit zou een verwijzing zijn naar één van de tuiniers uit die tijd. De boot is een metalen Vlet met een buitenboordmotor met een redelijke capaciteit. De boot is jaren geleden aangeschaft om te gebruiken voor de inspectie van de wallenkanten en voor het ophalen van mest en compost of riet van en naar het Westzijderveld. De laatste jaren werd de boot nauwelijks tot niet meer gebruikt. Twee tot drie keer is in de algemene ledenvergadering besproken of het niet beter was om de boot te verkopen. Toen is met overgrote meerderheid het besluit genomen om dat te doen. Punt van overweging was dat het bezit van de boot ook een last is, mede vanwege de verzekeringskosten. Verder speelt mee dat het botenhuis, waar de boot in ligt, zo langzamerhand op instorten staat. Het is niet meer waterdicht en bij een storm waaien de deuren soms open. Het is rijp voor de sloop.

Nu is de Jan Metgezel dan verkocht voor het bedrag van 500 euro. Dat is het bedrag dat destijds was overeengekomen. Tot wederopzegging gebruikt de nieuwe eigenaar van de boot ons botenhuis. Wordt vervolgd ...

